: Combat 18 :

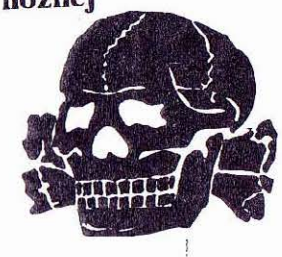

Poniższy arykuł jest szczegółowym prześledzeniem powiązań łączących skrajnie faszystowską organizację terrorystyczną COMBAT 18 z piłkarskimi kibolami F.C. CHELSEA LONDON. Na tym przykładzie można znakomicie przyjrzeć się mechanizmom i metodom infiltracji środowisk stadionowych bandytów przez grupy faszystowskie.

Problem jest bardzo poważny nie tylko w Anglii... W Polsce piłkarscy kibole od wielu już lat bardzo eksploatują w swych poczynaniach hasła i symbole faszystowskie, rasistowskie, antysemickie itd. – często dość nieświadomie, np. używanie krzyży celtyckich. Jednak według dochodzących do naszej redakcji informacji wydaje się, że kilka nazistowskich ugrupowań w naszym kraju rozpoczyna świadomą akcję werbunkową wśród kibolskich gangów. Kibole jako faszystowscy bojówkarze będą bardzo niebezpiecznym wrogiem, zważywszy ich doświadczenie w używaniu przemocy.

Dlatego w kolejnych numerach „NIGDY WIĘCEJ" będziemy uważnie przyglądać się tej sprawie, a także próbować przedstawiać środki zaradcze. Między innymi, w następnym numerze planujemy większy materiał o klubach i kibicach piłkarskich zdecydowanie walczących o uwolnienie trybun i boisk futbolowych z faszystowskiej infiltracji.

REDAKCJA

W następstwie rozruchów prowadzonych przez nazistów w czasie meczu **Irlandia – Anglia** w zeszłym miesiącu ***(luty '95 – przyp. tłumacza)*** „SEARCHLIGHT" posprawdzał powiązania pomiędzy **COMBAT 18**, a kibolami klubów piłkarskich ***(ang.: football hooligans*)***, a także powiązania między przemocą w czasie meczów, narkotykami, handlem bronią i poparciem C 18 dla paramilitarystycznych grup lojalistów w **Ulsterze.**

„Searchlight" w kwietniu '94 badał udział C 18 w zadymach w czasie meczów i jego rosnący wpływ wśród kiboli. Od tamtej pory „Searchlight" zasypywany jest informacjami dotyczącymi działalności C 18 wokół futbolu, a w szczególności jego kontaktami z wieloma najaktywniejszymi brytyjskimi kibolami, włączając w to tzw. **ENGLISH GENERAL.** Korzystając z tych informacji i źródeł wśród kiboli i w C 18 możemy teraz opublikować pierwszą pełną prezentację powiązań narkotyków, broni i futbolu, których ogniwem głównym jest C 18. Podtrzymujemy to, co pisaliśmy w zeszłym roku, że nie wszyscy kibole są faszystami – dodajmy jednak, że mnóstwo faszystów jest kibolami.

4 lutego 1994 r. brytyjski obywatel wsiadł na pokład samolotu lecącego z **Bangkoku** do **USA.** Wysiadając w **Nowym Jorku** został natychmiast zatrzymany i przeszukany. Nieszczęśliwie dla niego znaleziono przy nim 3,7 kg heroiny 65-procentowej czystości o szacowanej wartości czarnorynkowej 500.000 dolarów (320.000 funtów bryt.). Pięć miesięcy później, po sporym targowaniu się obrony, mężczyzna został skazany na 5 lat i 10 miesięcy więzienia.

Mężczyzną tym był **David Fletcher – Brady Dave** dla znajomych – który jest podporą **NATIONAL FRONT** i zwolennikiem znanego gangu kiboli **CHELSEA HEADHUNTERS.** Wcześniej Fletcher był mechanikiem w brytyjskich kolejach, lecz ostatnio opuścił pracę po tym, jak został zraniony w wypadku. Zanim poleciał do Nowego Jorku, spędził rok w **Tajlandii** – lecz nie bez problemów. Był tam aresztowany z powodu podejrzeń, że jest zamieszany w pornografię z udziałem dzieci.

Kontaktem w Tajlandii był jego stary przyjaciel **Chris Henderson** – były wokalista nazistowskiego zespołu **COMBAT 84**, który przewodził też Chelsea Headhunters. **„Chubby" („Pyzaty")** – tak pieszczotliwie nazywany przez przyjaciół – został skazany na 10 lat więzienia za przestępstwa futbolowe, lecz zwolniono go po apelacji. Wyszedł za kaucją 180.000 funtów i uciekł z Anglii w mroczny świat Tajlandii. Tam otworzył bar o wdzięcznej nazwie **BRITISH BULLDOG** i nastawił się na interesy. Od tej pory Tajlandia stała się miejscem regularnych wyjazdów na wakacje jego dawnych kolegów piłkarskich i nazistowskich, wykazujących całkowity brak wiedzy na temat bezpieczego seksu, a dla niektórych sposobnością zarobienia niezłych pieniędzy. Na tym właśnie pośliznął się Brady Dave.

Nigdy nie było daleko od przestępczości do świata futbolowych chuliganów, tymczasem działalność Brady Dave'a i Chubby'ego ma wiele wspólnego ze światem polityki. Obydwaj byli wiernymi ultranacjonalistami, mocno popierali postawę ulsterskich lojalistów i regularnie odwiedzali **Belfast.** Czy Combat 18 używał Brady Dave'a – marniejącego teraz w kalifornijskim więzieniu – i szerokiej sieci futbolowych chuliganów do wspierania wojny w **Irlandii?** Można wysunąć wniosek, że była to część trójkąta obejmującego handel bronią i narkotykami łączącego W. Brytanię, USA i Belfast.

Ta sugestia nie może bardzo rozmijać się z prawdą. Coraz więcej lojalistycznych grup paramilitarnych, szczególnie **ULSTER FREEDOM FIGHTERS (UFF) – Wojownicy o Wolność Ulsteru** – zajmowało się przed zawieszeniem broni handlem narkotykami, by sfinansować swe operacje. Z powodu zakazu działalności **ULSTER DEFENCE ASSOCIATION (UDA) – Związek Obrony Ulsteru – w Północnej Irlandii,** lojaliści coraz bardziej oglądali się na W. Brytanię, aby dostarczyła członków i poparcia finansowego.

Przez kilka lat skrajna prawica dostarczała kluczowych ludzi UDA w W. Brytanii. Należał do nich **David Jones** – były organizator Frontu Narodowego w **Lancashire,** a ostatnio członek Partii Konserwatywnej; **John Griffiths z Leeds,** który prowadził grupę północnej Anglii, a w latach 70. spędził kilka lat w więzieniu za przemyt broni, gdy tymczasem jego żona regularnie stawała w wyborach z ramienia FN; **Des Clarke** z głośnej **CARNABY STREET** i bliski kolega **Iana Stuarta Donaldsona**; także **John Nicholson,** który w latach 80. był szefem UDA w Londynie i zapewniał bezpieczeństwo **Johnowi Tyndallowi,** gdy ten był przywódcą FN. Ostatnio liderem UDA w W. Brytanii był **Frank Portinari,** obecnie odsiadujący 5-letni wyrok za posiadanie broni. **Terry Blackham** jest jeszcze jednym faszystą będącym aktualnie w więzieniu za przemyt broni. Aresztowano go w marcu '94 w **Szkocji,** gdy doręczał pistolety i wyrzytnię granatów jednemu z głównych członków Belfast UDA. Obydwaj mężczyźni byli bliskimi przyjaciółmi **Eddie'go Whickera,** któremu – pomimo jego powiązań – nic, jak dotąd, nie udowodniono; prowadzi on obecnie **LOJALIST PRISONER'S ASSOCIATION – Związek Więzionych Lojalistów.**

Na tym tle udział C 18 w aktywnym popieraniu lojalistów nie powinien być niespodzianką, a biorąc pod uwagę jego własne działania w Anglii, możliwość transportowania broni i innego wyposażenia jest wysoce prawdopodobna. Rzeczywiście, kilku członków C 18 jest aktywistami w grupach lojalistycznych, a kiedy **Ian Paisley** przemawiał na zjeździe w **Bristolu** w kwietniu '92 – **Whicker, Charlie Sargent i Rob Harris** byli obecni i mieli na sobie oznaczenia **ORANGE LODGE.**

Źródła „Searchlighta" w skrajnej prawicy natrafiły na przypadki obozów strzeleckich prowadzonych przez kilku kluczowych członków C 18 na południowym wybrzeżu. Dalsze badania odkryły, że lojaliści i współpracownicy C 18 wyruszali z Londynu minibusami do dzierżawionych obszarów rolnych tuż za **Portsmouth,** a tam biegali po wzgórzach odbywając męczące ćwiczenia z nowoczesną bronią. Jednym z głównych organizatorów był Whicker. Kilka lat temu „Searchlight'a" doszły słuchy o szkoleniach w rejonie wschodniej Anglii sponsorowanych przez UDA. W tamtym czasie nie byliśmy w stanie tego udowodnić, lecz ostatnio dotarło do nas więcej szczegółów, które potwierdzają nasze wcześniejsze inforamcje. Ziemię, gdzieś w **Norfolk,** nabył **Gary Smith** i wraz z Portinarim, Clarke'm i **Jimmy'm Fieldem** odwiedzał on regularnie ten teren. Szacuje się też, że 40–50 osób przeszło tam szkolenia.

Fakt, że Brady Dave był piłkarskim kibolem, nie powinien być wielką niespodzianką, ponieważ niewątpliwie rzeczą, która zjednoczyła kiboli w ostatnich latach była ich nienawiść do **IRA** i wszystkiego, co irlandzkie. Prawdopodobnie najbardziej popularną piosenką chuliganów, szczególnie kibiców Anglii, jest *„No Surrender to the IRA"* ***(pol.: „Bez litości dla IRA – tłum.).*** Należy podkreślić, że wielu ze skrajnej prawicy jest także kibolami; rzeczywiście, Portinari kibicował **SPURS** pod koniec lat 70., a Blackham znany był ze swych wybryków w **CRYSTAL PALACE.** Whicker, mimo że sam nie był kibolem ze względu na swą pozycję lojalisty, kontaktował się z wieloma ważnymi figurami w sieci chuliganów, szczególnie z Chelsea.

Odkąd tylko wzrosła pozycja Combat 18 wśród liderów skrajnej prawicy, środowisko kiboli zostało natychmiast docenione jako znakomity grunt do rekrutacji. Nie tak, jak **BRITISH NATIONAL PARTY (BNP)** – która często niezbyt szczęśliwie żonglowała próbami zdobycia poważnego elektoratu i zaspokojeniem bandyckich zapędów jej zwolenników – C 18 oferował chuliganom sposobność zaspokojenia niepohamowanej chęci przemocy, szczególnie wobec dostrzeżonym celom proirlandzkim. W ciągu roku od jego powstania Charlie Sargent – znany kibol w swym własnym mniemamniu – zdołał zebrać przywódców kilku najbardziej agresywnych grup w Anglii. Od końca 1992 r. do lata '93 szefowie C 18 zorganizowali wiele spotkań z liderami kilku kluczowych gangów, m.in. **Chelsea Headhunters, Arsenal Gooners, Milwall, Oxford i Reading.**

Sukces polityki C 18 objawił się w styczniu 1993 r., gdy 600 nazistów, lojalistów i kiboli zebrało się, by zaatakować coroczny londyński marsz z okazji **„Bloody Sunday".** W grupie tej znalazło się ok. 300 chuliganów z 20 klubów z całego kraju. Jednak dla Combat 18 był to gorzki dzień, gdyż policja zgarnęła ponad 300 prawicowców. Nie było to z pewnością to, czego chcieli lojaliści i bandycko nastawieni kibole, a liczba prawicowców zebranych tego dnia nie była już nigdy powtórzona. Nie doprowadziło to do ustania wszelkich działań, bo grupy składające się z 50–100 nazistów i kiboli nadal pojawiały się na każdej demonstracji z okazji **„Troops Out"** czy **„Bloody Sunday".** Z 6 osób skazayych na więzienie za atak na pub w **Kilburn** ***(patrz „Searchlight" luty '95, str. 4),*** 4 były znanymi kibolami: m.in. **Martin Huggis,** będący dobrym przyjacielem Hendersona i Brady Dave'a, oraz **Neil Keilty** – kibol **ASTON VILLA** i koleś Blackhama.

Największe powodzenie jednak C 18 miał w Chelsea. Podobnie, jak **BRITISH MOVEMENT (BM) – Ruch Brytyjski** we wczesnych latach 80. i National Front w czasie od połowy do końca lat 80., zwolennicy C 18 nie tylko stawali się aktywni

sami, lecz byli przyjmowani z otwartymi ramionami przez kiboli. Jest to częściowo rezultatem brutalnej reputacji C 18, grającego rolę katalizatora dla każdego chuligana i nazisty na południowym wschodzie, podobnie jak **LEEDS UNITED** było nim dla północy w połowie lat 80. Zawdzięcza się to również powiązaniom **BLUES BROTHERS,** połączeniu **Chelsea, Glasgow Rangers** i drużynie **Pln. Irlandii – LINFIELD.** Kiedy Linfield latem '94 grał na mistrzostwach w Belfaście, przyjechało wielu kiboli Chelsea i Rangers. Niektórzy kibole Chelsea wywieszali transparenty **AWB** na trybunach.*)

Jak już wspominaliśmy w poprzednich numerach „Searchlight'a", celem działań Combat 18 są członkowie **CHELSEA INDEPENDENT SUPPORTERS' ASSOCIATION (CISA) – Związek Niezależnych Zwolenników Chelsea** – których jedyną zbrodnią jest głoszenie hasła: *„W Chelsea nie ma miejsca na rasizm"* i reklamowanie nalepek **ANTI FASCIST ACTION.** Pierwszy atak miał miejsce w **Finborough Arms**, po którym 4 osoby potrzebowały leczenia szpitalnego z powodu poważnych uszkodzeń ciała. W ostatniej swojej publikacji C 18 tak chełpił się z tego ataku: *„Ci szmaciarze poznali prawdziwy smak White Power, gdy byli systematycznie okładani stołami, cięci „tulipanami" i ogólnie zjebani"*. Ponownie CISA została zaatakowana podczas meczu Chelsea w **Republice Czeskiej.** Kiedy szef CISA zamierzał opuścić stadion po meczu, zaatakowała go część 50-osobowej grupy C 18, która przyjechała na mecz. Jedna osoba uderzyła go pięścią w twarz, gdy tymczasem druga usiłowała przebić mu dłutem gardło – co sam Combat 18 nazywa próbą morderstwa.

„Searchlight" zebrał razem wydarzenia tych dwóch ataków – obecnie może zidentyfikować kilku napastników. Jednym z tych, którzy prowadzili atak w Finborough Arms był **Mark Atkinson,** a innym zamieszanym był **Rob Harris.** Atkinson prowadził też atak w Czechach uderzając członka CISA, gdy inny mężczyzna atakował dłutem. Wygląda na to, że przemoc jest sposobem na życie Atkinsona. Kilka lat temu, gdy był działaczem **Ku Klux Klanu,** uczestniczył w „obsmarowaniu" żydowskiej synagogi w **Staines,** a rok później uznano go winnym dystrybucji rasistowskich materiałów w **Edynburgu.** Od tamtej pory zmienił metody i działa jako szef komórki C 18 w zachodnim Londynie.

Kibice Chelsea nie mają wątpliwości co do zaciętości ataków. Rzecznik CISA powiedział „Searchlight'owi", że *„(...) to nie było nic innego, jak usiłowanie zabójstwa"*. Jedna z osób uderzona w skroń bilą do pool'a ***(rodzaj bilarda – przyp. tłum.)*** w czasie ataku w Finborough Arms miała głębokie pęknięcie i od tamtej pory przeszła dwie operacje. Innej lecące szkło przecięło tętnicę szyjną, trzeciej rozbito butelkę na twarzy, a **Ross Fraser** został uderzony butelką w oko – skończyło się 7 szwami i uszkodzeniem wzroku. Mimo ostrości ataków nikt nie został przesłuchany – nawet po tym, gdy „Searchlight" asystował kibicom CISA przy identyfikacji niektórych głównych napastników.

Combat 18 nie mógłby jednak działać w Chelsea w ten sposób bez przyzwolenia notorycznego gangu chuliganów Chelsea Headhunters. Głębszy wgląd w ten gang odkrywa jaskinię pełną prawi-

cowców i przestępców – idealny grunt dla C 18. 400-osobowy gang Headhunters prowadzony jest przez **Tony'ego Covelle,** który od dawna jest kibolem – obecnie już trzydzieści parę lat. Jest również samozwańczym **England General**, zaciekłym rasistą i wściekle antyirlandzki. Jak wielu kibolskich przywódców, Covelle żyje z przestępstw, narkotyków, sfałszowanych pieniędzy czy skrojonych ubrań. Jego młodszy brat **Gary** również działa z Headhunters i maczał palce w antyirlandzkich działaniach C 18. Bliskim przyjacielem i sąsiadem Tony'ego i Gary'ego jest **Duncan Kueel.** On także należy do Headhunters i był obecny na kilku antyirlandzkich akcjach skrajnej prawicy w ciągu 6 ostatnich lat. Innym aktywnym działaczem Headhunters i C 18 jest **Ian Cockburn** z **Taplow** koło Reading. Był obecny na wielu akcjach BNP i C 18 w ostatnich latach i zyskał sobie reputację zaciętego rasistowskiego bandyty. Bliskim przyjacielem Cockburna jest **Ian Stacey** z Reading. I znów jest on zarówno Headhunterem, jak i działaczem skrajnie prawicowym.

Headhunters nie tylko dali przyzwolenie działaniom C 18 – w wielu przypadkach sami brali w nich udział. Atak na CISA w Finborough Arms był nadzorowany przez kilku głównych Headhunters, z których przynajmniej dwóch ma silne prawicowe powiązania. Headhunters obstawiali drzwi, gdy bandyci z Combat 18 zacięcie bili kibiców Chelsea, a gdy ci skończyli i uciekali – rozdzielili się a następnie utworzyli szereg, by nikt nie mógł ich

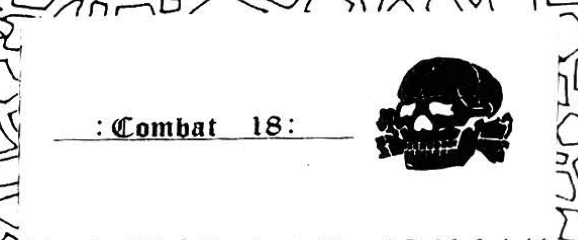

gonić. Szefem tej grupy był Colin Daniels – jeden z liderów Headhunters. Daniels, postać tajemnicza, ma bardzo nieciekawą przeszłość. W kwietniu 1979 r. należał do 20-osobowego gangu Headhunters, który brutalnie zaatakował azjatyckiego sklepikarza w **Birmingham**, chłoszcząc go po twarzy metalowymi łańcuchami. Ofiara z popękaną czaszką przebywała przez długi okres w szpitalu nie pozostawiając wątpliwości dla sądu, że było to usiłowanie zabójstwa. Co ciekawe jednak, Daniels – mimo że był skazany – obecnie prowadzi pub w południowej części Londynu. Innym kibolem w Finborough Arms by 37-letni **John Bailey** z za-

chodniego Londynu. Bailey jest od kilu lat działaczem prawicowym, bliskim kolegą Covelle'a i Sargent'a. Dużo podróżował po całym świecie ze swymi prawicowymi kolegami i często odwiedzał Belfast. Nie można go jednak traktować jako jednego z „fizoli" Headhunters – jest raczej jednym z mózgów w grupie, organizującym planującym spotkania i podróże innym. Nieszczęśliwie dla Bailey'a jego przebiegłość wyczerpała się pod koniec 1993 r., gdy został skazany za oszustwo na 110.000 funtów. Trzy miesiące ze swego 6-miesięcznego wyroku odbył w **Wandsworth**, gdzie – według naszych informacji – bardzo zmarniał będąc tyranizowanym przez innych więźniów. ***(Mówiąc nieoględnie, chodzi o czyn zwany przez gitowców „przecweleniem" – red.)***

Nawet **Steven Hickmott**, osławiony lider Headhunters w latach 80., nie miał problemów ze współpracą z C 18. Po powrocie z wymuszonej emigracji (gdzie zbił małą fortunę jeżdżąc za pop kapelami po Europie i sprzedając koszulki) utworzył samodzielną grupę **„BACK TO BASICS" („Powrót do podstaw")**, przeciwstawiając się kierunkowi Headhunters łączenia się z innymi gangami. W czasie meczu Chelsea w Republice Czeskiej widziano jak Hickmott, dowodzący 70-osobowym gangiem, gawędził sobie wesoło z członkami C 18.

Nie tylko ci, którzy doświadczyli przemocy na sobie, zauważyli ponowne wyłonienie się kibolskiej skrajnej prawicy. W ostatnim programie meczu sam klub zwrócił uwagę fanów na ten problem. Opisując wypadki nie całkiem wprost **Ken Bates** i wydawca programu zauważyli, że *„(...) nad Chelsea znów nadciągnęły ciemne chmury"*. Jakkolwiek są znaki, że nie wszystko jest stracone. Nawet niektórzy z Headhunters stają się niezadowoleni – tym bardziej, że członkowie (zwolennicy) CISA byli lojalnymi fanami Chelsea przez dziesiątki lat. Niektórzy nawet opowiadają się przeciw odnowionej działalności faszystowskiej. Dołączyło się do tego obecne zawieszenie broni w Irlandii, które za jednym zamachem usunęło najważniejszą kwestię jednoczącą skrajną prawicę z kibolami; zobaczymy, jak to zadziała w długim okresie na ich werbunkowe możliwości.

Tymczasem kampania, by pozbyć się faszystów z Chelsea, trwa – a słowami wydawcy programu: *„(...) I jeszcze uwaga dla tych, którzy sympatyzują z Hitlerem i jego poglądami... Hitler przegrał. Umarł. A w tym klubie nie ma miejsca dla przegranych"*.

Przedruk z „SEARCHLIGHT'a", tłumaczenie KASIA GLISZCZYŃSKA – dziękujemy.

*) ***Szukaliśmy dobrych polskich określeń dla angielskich FOOTBALL HOOLIGAN i FOOTBALL FAN i chyba najlepiej ich znaczenie i sens oddają określenia KIBOL i KIBIC – to pierwsze jest tym bardziej uprawnione, gdyż używają go w odniesieniu do siebie sami kibole w swoich zine'ach, np. „SZALIKOWCY" (Bydgoszcz), „FORZA LEGIA" (Warszawa) czy łódzki „WIDZEWIAK". Natomiast słowo „kibic" powinno pozostać nienaruszone w swym jednoznacznie pozytywnym określeniu normalnego miłośnika sportu – red.***